

sel, da je pokleknil in svečano obljubil navzočim, da hoče na tem mestu zgraditi cerkvico. Ko je grof izgovoril te besede, se je palica sama odtrgala od drevesa. Grof je res izpolnil svojo obljubo in je sezidal cerkvico, h kateri je prihajalo po- slej vsako leto na dan obletnice čudeža na tisoče romarjev. Ko so se romarji vra- čali proti svojim domovom, so odnesli s seboj toliko smrekovih vej, da so skoro opustošili ves ogromni gozd. S temi ve- jami so okrasili svoje domove, trgovine in gostilne. Tako je smrekova vejica po- stala sveti simbol. Ker je sv. Teobald za- ščitnik ogljarjev, drvarjev in sploh vseh, ki imajo opravka v gozdu, so ti obrtniki vedno, kadar so vozili drva in oglje v me- sto, prinesli svojim kupcem tudi nekaj smrekovih vejic ali kar cela drevesca za zimske svečanosti.

Tako čitamo v neki knjigi iz 17. sto- letja, da so prebivalci mesta Strasbourga postavljali o božiču v svojih hišah smre- kova drevesca, katera so okrasili s papir- natimi rožami, jabolki, pozlačenimi pred- meti in sladkorjem. Okoli drevesa je bil redno postavljen štirioglat okvir.

V ostali Evropi se je razširilo božično drevesce mnogo pozneje. Tako omenja v nemški literaturi privkrat božično drevo znameniti nemški pesnik Goethe v svojem romanu »Werther«, ki je izšel leta 1774. Pesnik pravi, da v svoji mladosti božič- nega drevesca še ni poznal. Prvič ga je vi- del za svojega bivanja v Lipskem.

V naše kraje je prišel ta običaj pričet- kom preteklega stoletja. Sprva ga vidimo le v hišah odlične gospode; pozneje so pa vzljubili božično drevesce tudi preprosti ljudje. Danes si skoro ne moremo misliti

Na sejmú božičnih drevesc

svetega večera brez toplega in prijetnega vonja okrašene smrečice. Na sveti večer spada smrečica ravno tako kakor jaslice in svečano, veselo razpoloženje v vsako hišo. Smrečica je doživetje posebno za otroke, ki postanejo, ko dorastejo, ta ve- čer spet otroci s pobožnim spominom na skrivnost svete noči.

Ob novem letu

Staro leto nam umira,
z njim dobrote, bol in zlo,
novo vrata že odpira,
kaj nam pač prineslo bo?

Srca vsa zahrepenijo
po veselih, srečnih dneh,
a v mamljivo melodijo
zloben se oglašá smeh.

Kakor na vodáh mornarjem
se v življenju nam godi,
danes se boriš z viharjem,
jutri sonce ti žari.

Fran Ločniškar